

..... Кога-то блаженна Леонила, на едно сз Бининга, сзвѣтѹваше свои-тѣ внѣци сз тыа и дрѣгы спасителны побченіа, тайната Божественна благодать сз ѹсилваше вз тѣхны-тѣ сьрдца, и слисани, тїи сз смоглаѣдвахъ единъ дрѣгый, като расхждавахъ що-то имъ сз приказваше; послѣ, като сз свьрнѣхъ камъ бакъ си, рекохъ ѥ едно-гласно: защо си крила отъ насъ сз мълченіе едно такосъ важно нѣщо? защо си затѣлаа толкосъ врѣмѣ отъ наши-тѣ очи истинскѣ-тѣ свѣтлинѣ? А та издигна рѣцѣ си и въздаваше благодареніе Богу, дѣто нѣйны-тѣ внѣци познахъ истенскыа пѣть на спасеніе-то. Тѹй вѣше имъ сз вѣстило вз прѣминалѣ-тѣ ноць, кога-то сзнѣвахъ чюдесны сзнища, що знаменѣвахъ еднакво тѣхно-то обрѣщаніе камъ Бога.

Най-напрѣшь тїи проводихъ свои-тѣ слѹгы да стрѣшатъ, Идола на Богыниѣ-тѣ Немеса, а послѣ истрошихъ и 12-тѣ идоли, що вѣхъ вз дома имъ—заведножь сз расчю татъкъ по всичкы-тѣ прѣдѣлы, че Леонилы-тѣ внѣци, кои-то повѣрвахъ вз Христа, испотрошили когове-тѣ и проч. Тогава,